

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Εν τῇ ἄλλοδαπῇ. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἡ 25ῃ Μαρτίου. Χαῖρε ἡμέρα χαρμόσυνος, γενεθλία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν, καθ' ἣν πᾶσα καρδία Ἑλληνικὴ ἀγάλλεται καὶ σκιρτᾷ! Συναγάγετε μητέρες τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ διηγῆθητε γέροντες τὰς πικρὰς δοκιμασίας τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως! Ἀφηγήθητε διδάσκαλοι τῷ λαῷ πῶς ὁ σπόρος τῆς ἐλευθερίας ἐποτίσθη διὰ τοῦ αἵματος καὶ ἐκαλλιεργήθη διὰ θυσιῶν, οὗς ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ ὄτα οὐκ ἤκουσαν! Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὕψ' ἄς πᾶς Ἕλληνα καρποῦται ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην, εἶναι ἱερά παρακαταθήκη, ἣν ὀφείλομεν νὰ παραδώσωμεν μετὰ θρησκευτικῆς ἀκριβείας τῇ ἐλευσομένη γενεᾷ. Τῆς παραδειγματικῆς αὐταπαρνήσεως τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐλατήρια ἦσαν ἡ ἀκλόνητος πεποίθησις ἣν εἶχαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανικοῦ θρησκευματος. Χάριν τοῦ ἐσταυρωμένου ἡ θεία δικαιοσύνη εἰσακούει τῶν ἱκεσιῶν τῶν ἀδικουμένων καὶ εὐλογεῖ αὐτούς. Θαυμασία σύμπτωσις! Ἡ γενεθλία αὕτη ἑορτὴ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας συμπίπτει τῇ ἑορτῇ τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ γειτνιάζει πρὸς ἑτέραν τὴν μεγίστην ἐν τῇ ὑψηλῇ ἑορτῇ. Ἄπασα ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς διπλῆς ταύτης ἑορτῆς διακηρύττει δημοσίᾳ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς. Τὸ δὲ ἱερὸν λείψανον τὸ ἄρτι μετενεχθὲν ἐκ Παρισίων ἵνα τιμήσῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἔστω ἡμῖν ὑπογραμμὸς Ἑλλήνων χριστιανῶν. Ὁ αἰδίδιμος Κοραΐς ἦν πιστὸς πατριώτης διότι ἦν πιστὸς χριστιανός. Ἐορτάσωμεν οὖν τὴν ἡμέραν ταύτην ὡς ἐμπρέπει Ἑλλῆσι πιστοῖς ταῖς ἀρχαῖς τῆς πολιτείας καὶ τῷ Θεῷ, οὐ μόνον πολιτικῶς ἀλλὰ καὶ θρησκευτικῶς, ἀποδίδοντες δόξαν καὶ τιμὴν καὶ προσκύνησιν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.»

ΥΨΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ.

Τρομεραὶ συμβαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καταστροφαὶ ἐκ τῶν σεισμῶν· τούτων δὲ ἡ ἐνέργεια, ἄλλοτε μὲν εἶναι περιορισμένη εἰς στενά τινα ὄρια, ἄλλοτε δὲ εἰς μεγαλειτέραν ἑκτασιν, ἀλλὰ σπανίως ἐκτείνεται εἰς ὅλον τὸ ἡμισφαίριον τῆς γῆς. Ἐνίοτε δὲ αἱ μεγάλαι τοῦ ἐδάφους κινήσεις δὲν συμβαίνουσι στιγμιαίως, ἀλλὰ βραδέως πως, ἀνευ σεισμῶν καὶ ἐκρήξεων. Πάντες οἱ γεωλόγοι παρατήρησαν ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Ῥωμαίων μέρος τι τῶν ἀκτῶν τῆς Νεαπόλεως ἐγένετο χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, εἶτα δὲ πάλιν ὑψώθη ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς· τὰ δὲ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ τούτου ἐδάφους ἰδρυμένα μνημεῖα δὲν ἀνετράπησαν.

Ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν γενομένων ἐπὶ τῶν ἑρείπιων ἀρχαίου τινὸς ναοῦ κειμένου πλησίον τῆς Ποτιολίας καὶ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ναὸς τοῦ Σεράπιος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο, οὗτινος μένουσιν ὄρθιοι τρεῖς μόνον κίονες, φαίνεται ὅτι ἐκτίσθη τὸν τρίτον αἰῶνα μ. χ. ὅτε συνεχῶς ἐπεσκέπτοντο αὐτὸν οἱ λουόμενοι εἰς τὰ ἐκεῖ θερμὰ ὕδατα. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1488 ὁ ναὸς ἐκαλύφθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης πέντε μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ λιθοστρώτου. Ἐπὶ δὲ τῶν μερῶν τῶν κίωνων τῶν ὑπὸ τὴν θάλασσαν προσκολληθέντα διάφορα ζῶα καὶ μάλιστα μαλάκια λιθοβάγα ἐκ τοῦ γένους τῶν Φωλάδων, εἰσεχώρησαν ἐντὸς τοῦ λίθου· ἀπειροὶ δὲ ὅσαι τῆς αὐτῆς φύσεως παρατηροῦνται εἰς λίθους κειμένους ὑπὸ τὰ ὕδατα. Νῦν δὲ τὰ πράγματα ἠλλάξαν ὅψιν· τὸ λιθοστρωτόν τοῦ ναοῦ εἶναι πάλιν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἔχνη τῶν Φωλάδων εὐρίσκονται ὑψωμένα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ὅθεν αἱ